

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ve-natata el Hoshen ha-mishpat et ha-Urim ve-et ha-Tumim

saviv le-Shulhan 'arukh ... Yeshu'a Valq z.ts.l. ba'al sefer Me'irat 'enayim ... Shabetai Kohen z.ts.l. ba'al Sifte Kohen ... ve-nilveh la-hem ... David ha-Levi z.ts.l. ... Ture zahav ... ito mehubar ... Tsevi ha-nikra be-fi kol Hakham Tsevi ... be-hagahotav ... asinu zar ... la-shulhan

Karo, Yosef

רסוי, וראק

Homburg vor der Höhe, [5]502 [1741/1742]

רכש רמוש תוכלה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11244)

מאירת עינים השן משפט שב שנהלכות פקדון ש' שפתי בהן תקבה באר הגולה

להתעטם בהן היו חייב עליו אפי' באובסין כולם הטור והמסמר
שם ובס' ר"כ ה"א דמסתמך בהן כדי שיה' חייב באחריות וכדמי
אחידה קמ"ל ל"א התיכונ' לא באחידה דעשה טובה ע"כ ס' ר"כ ו'
יב' עד שיהא תחילתו וסופו ויעל למסין מדמכוב

במתיבה כיון ק"א ח' להעונוס
כתלומין כתי' י"א ח' להעונוס
ומה' ע' נחייס הוב הכפק
מתמלה עכ"כ וק"ב נתנייר
ז' ורי הסקדון ערין בידו דלון
לו דין שומר ועמ' רכשתו כל' ל'
להנהיג כן נדכרו הרמב"ם וכוטור
שהביאו: ז' וכן מולין
וח"כ הקדיש ב' נשם הרמב"ם
כתב עוד: ז' וכן הסקיד של
הקדש וחס' פדלוחו והרי הוא
חולין ביד השומר וכן מד שמש
ל' וכן: ז' וכן מולין
נתנו לו לאחד טעור חס' חס' לא
ח"ל חדרו ע"מ לטעור וחס'ו'
ח"ל חס' סמדה לי כיון
דמתמלה לא באלו בתורה
שמרה פטור: ז' וכן והדר
אחר ליה קדש חייב דלחיון
הזטה בו וכונתו היה שחם
יקרענו הרי יהיה חייב כיון
חיון בודים:

שב דני שומרים א' האישו' האשה וכו'
ב' סעיפים:
א (א) א אחד האיש ואחר האשה בדני
השומרים בין שהיה הדבר השמור של האשה בין
שדעה ביד האשה:
ב ב קטן שהפקיד או השאיל לגדול נשבע
שבעת השומרים לקטן (ג) ויש חולקין ועיין
לעיל סוף סימן ל"ג:

הלכות שומר שכר

שג שומר שכר באיזה דבר חייב אפטור
ומאימתי מתחייב וכו' סעיפים:

א (א) א שומר שכר גם הוא אינו מתחייב
בשמירתו א (ב) ער שימטוך במקום
שראו למשוך כמו שנתבאר בסיומן רצ"ל שומר חנם:
הנה י"א חס' שגלות לחסרו אם דני להוליכו למקום
אחר ומוך כן שאל לו דרוך הוי שומר שכר (הנהות
מדכרי פרק חזירו ט"ז ועיין כ"ו) לחובן אחר לשמעון
וש כך חס' תכוד אשתך ואחריכיו ואינן חול' תהו בכך
וכך (ג) והחומר יס' ש' דעשה דליון שומר שכר עליו
אפי' שפיק בסקנלו (מח"ק שו"ע ק"ח):

ב כ שומר שכר חייב בגניבה ואבירה גי' א שאפילו
שמר כראוי ב ונתן הכספים חחר הקרקע
בעומק מאה אמה שאי אפשר לגנוב משם אם לא ע"י
מחילות או נס בעירנה דנימי אינשי ונגבו או קפין
עליו חוליו ולא יוכל לשומרה (ד) וכל כיוצא
בזה חייב ואפילו הקיפו חומה של ברזל ג ואפילו
אם אילו היה שם לא יהיה יכול להציל חייב בגניבה
ואבירה אלא אם כן היה שם ולא היה יכול להציל:
ג לשומר שכר (ה) פטור מאונסים איזהו אונס
הוא עליו ד (ו) לסטים ימווין ואפי'
אם הם הרועה מווין לפי שהליטתם מוסר נפשנו יותר:
הנה אם נפלה דליקה בעיר וכשרפו חפצים שיהי ע"ס
עליהם היו אונס (ז) אם לא היה יכול להציל
בעלמו ד' ולא על ידי אחרים (מדכרי פרק הפקיד
ופרק השואל) דוקא בודא' עודע שנשרפו ח"כ אם אינו
יודע כניידר קר' שהיו בכית שנשרף אינו יכול ליסגנו ששרפו
דלמלא עכ"כ נכנפו ונבחו חולין חייבים לשלם ח"כ
אם כן עכ"כ הנכנסים הם ליסטים מווייבם דליו טעט
שנשרפו או נגבבו בלסטים מווייבם ופטור (ס):

ד חרועה שבאו זמנים ושרפו ממנו אם הירה זבא אחד אינו אונס
משלחת זמנים ואם היו שני זמנים הרי זה אונס - שני כלבים אינם אונס
כ אפילו באו משתי רוחות ל' הוי יותר על שנים ה' אונס:

ה גיבא עליו ולבך בעיניו שהיא ע"ס דוקא ועי' פ' שבת כתי' עי' ה' השור שהיה קצת בעיניו אחר פ' אחר:
הה כתיב בתורה שפטור עליו ע"ס: ה' ולא ע"י אחרים פי' ואפי' נשכר וכו' השור והמת' כסמך ס"ח בדועה שצריך להציל ע"י מינוס ז'
דועים אחרים וחפי' נשכר וקודר וכו' מהמפקיד: ז' אפילו באו משני רוחות נשור כתב דעת החולקות ע"ז ועד' ד' ס' כתבתי
ועב

א ל' הטור בשם הרמב"ם ומבאר במ"ס במימן ר"ל סעיף ה' ב' משנה פ' ד' ב' מ' ד' ב' ג' ע"ל
ד' ל' כ"ז סוף ע"כ בשם ר"י וכו' וזאת ע"ס הרמב"ם ע"כ שכל ג' נגינה ע"ס שפתי ע"י אונס גדול וכו' והיינו שמתח' לכל גיבועה קרובה לאונס
כדלמדתן שם בפ"ח ד' ע"כ הל"ך אין חילוק בין שהאונס גדול או קטן אבל אונס לטעום מוויין היונו שבועה וכהא' פטר רחמנא ע"ס וכן כתב
בא' תמותה כתב מהר"ק בנדרים ד' ט"ז מהנה דף ל"ג ע"ל ד' משנה ע"כ א' כדמסתדל לה רכ"ס א' בעיני
ל' יס' ע"ס סוף דף כ"ג ח' ל' הרמב"ם בפ"ג מה' שכירות ד' משנה ט"ז כ' כתי' דל' כדמסתדל ר' כתב
ה' ל' נזכר ע"כ כפי' ח' ח' מדקלמרי שטי' לינו אונס חמטע דיותר הוי אונס דליו לא לימרו כלבים ע"ס

א' הרמב"ם כ"ד
ב' ס' ר"כ
ג' ח' ל' ר"כ
ד' ח' ל' ר"כ
ה' ח' ל' ר"כ
ו' ח' ל' ר"כ
ז' ח' ל' ר"כ
ח' ח' ל' ר"כ
ט' ח' ל' ר"כ
י' ח' ל' ר"כ
יא' ח' ל' ר"כ
יב' ח' ל' ר"כ
יג' ח' ל' ר"כ
יד' ח' ל' ר"כ
יט' ח' ל' ר"כ
כ' ח' ל' ר"כ
כ"א ח' ל' ר"כ
כ"ב ח' ל' ר"כ
כ"ג ח' ל' ר"כ
כ"ד ח' ל' ר"כ
כ"ה ח' ל' ר"כ
כ"ו ח' ל' ר"כ
כ"ז ח' ל' ר"כ
כ"ח ח' ל' ר"כ
כ"ט ח' ל' ר"כ
ל' ח' ל' ר"כ
ל"א ח' ל' ר"כ
ל"ב ח' ל' ר"כ
ל"ג ח' ל' ר"כ
ל"ד ח' ל' ר"כ
ל"ה ח' ל' ר"כ
ל"ו ח' ל' ר"כ
ל"ז ח' ל' ר"כ
ל"ח ח' ל' ר"כ
ל"ט ח' ל' ר"כ
מ' ח' ל' ר"כ

מאירת עינים השן משפט רש הלכות שומר שבר שפתיהן תקבמו באר הגולה

וחיוב מדוכא אפי' שק' ואינו נפטר בשבועה דלא פסעה
 דחשיבין ל' לדין פסע דהו' לזורה מלהיות תקול כיון שכלבו
 מיקום היסור אלף טמ' תמה לכנס עם הטועלים למנוס ממורת
 הדין ודברתי למען תלך בדרך טובים וכל אשר ידענו שפסע
 במוד' ולא עוד אלא מהוה על
 ענה ליתן להם נס' אשר חס
 הם עבדי' וכן להם מה יאכל
 ודברתי קיפא דקרא הו' ל'
 ודוקחות לזיקוס' תשמוך דוקא
 אם נתקל במקו' מדרך לא מחשבי
 סו'אעס' ויש לו דין שכתב המחבר
 וכן חממות הנמ' ס"ס האומנין
 למלך בן מקומדרון לחוק' שאינו
 מדרון אלא מרכי הריף והרס'
 נדאש נ"ב שלם לחלף וכדברי
 הרמב"ם והמחבר שם השמינו
 שמוני הנחמק' ודבריהם כתבתי
 טעמייהו ע"פ ודל"ק: וזהו
 הסברה כגניבה ופניה כו' ר"ל
 שאינו פשיעה גמורה ואינו יאנס
 גמור ופי' בו הש"ס ולא שם:
 א' אכל תקנו כחמיס פו'
 ר"ל חכמים תקנו שלם יבערך
 לשלם אלא' ויהו פטור בשבועה
 שלם פטעה נס' נרדף לשלם
 לפי' שפשיעה וכן הוא גמרא
 ולא הוכר' הרמב"ם והטור
 והח"מ' לכתבו כזה כיון דכתבו
 דעשאו כמיתה וזכור' מהיוב' חתי' למד שצנדי שכירתן :
 א' אכל תקנו כחמיס פו'
 ר"ל חכמים תקנו שלם יבערך
 לשלם אלא' ויהו פטור בשבועה
 שלם פטעה נס' נרדף לשלם
 לפי' שפשיעה וכן הוא גמרא
 ולא הוכר' הרמב"ם והטור
 והח"מ' לכתבו כזה כיון דכתבו
 דעשאו כמיתה וזכור' מהיוב' חתי' למד שצנדי שכירתן :
 א' אכל תקנו כחמיס פו'
 ר"ל חכמים תקנו שלם יבערך
 לשלם אלא' ויהו פטור בשבועה
 שלם פטעה נס' נרדף לשלם
 לפי' שפשיעה וכן הוא גמרא
 ולא הוכר' הרמב"ם והטור
 והח"מ' לכתבו כזה כיון דכתבו
 דעשאו כמיתה וזכור' מהיוב' חתי' למד שצנדי שכירתן :

דעשאו כמיתה וזכור' מהיוב' חתי' למד שצנדי שכירתן :
 א' אכל תקנו כחמיס פו'
 ר"ל חכמים תקנו שלם יבערך
 לשלם אלא' ויהו פטור בשבועה
 שלם פטעה נס' נרדף לשלם
 לפי' שפשיעה וכן הוא גמרא
 ולא הוכר' הרמב"ם והטור
 והח"מ' לכתבו כזה כיון דכתבו
 דעשאו כמיתה וזכור' מהיוב' חתי' למד שצנדי שכירתן :
 א' אכל תקנו כחמיס פו'
 ר"ל חכמים תקנו שלם יבערך
 לשלם אלא' ויהו פטור בשבועה
 שלם פטעה נס' נרדף לשלם
 לפי' שפשיעה וכן הוא גמרא
 ולא הוכר' הרמב"ם והטור
 והח"מ' לכתבו כזה כיון דכתבו
 דעשאו כמיתה וזכור' מהיוב' חתי' למד שצנדי שכירתן :
 א' אכל תקנו כחמיס פו'
 ר"ל חכמים תקנו שלם יבערך
 לשלם אלא' ויהו פטור בשבועה
 שלם פטעה נס' נרדף לשלם
 לפי' שפשיעה וכן הוא גמרא
 ולא הוכר' הרמב"ם והטור
 והח"מ' לכתבו כזה כיון דכתבו
 דעשאו כמיתה וזכור' מהיוב' חתי' למד שצנדי שכירתן :

דעשאו כמיתה וזכור' מהיוב' חתי' למד שצנדי שכירתן :
 א' אכל תקנו כחמיס פו'
 ר"ל חכמים תקנו שלם יבערך
 לשלם אלא' ויהו פטור בשבועה
 שלם פטעה נס' נרדף לשלם
 לפי' שפשיעה וכן הוא גמרא
 ולא הוכר' הרמב"ם והטור
 והח"מ' לכתבו כזה כיון דכתבו
 דעשאו כמיתה וזכור' מהיוב' חתי' למד שצנדי שכירתן :
 א' אכל תקנו כחמיס פו'
 ר"ל חכמים תקנו שלם יבערך
 לשלם אלא' ויהו פטור בשבועה
 שלם פטעה נס' נרדף לשלם
 לפי' שפשיעה וכן הוא גמרא
 ולא הוכר' הרמב"ם והטור
 והח"מ' לכתבו כזה כיון דכתבו
 דעשאו כמיתה וזכור' מהיוב' חתי' למד שצנדי שכירתן :

דעשאו כמיתה וזכור' מהיוב' חתי' למד שצנדי שכירתן :
 א' אכל תקנו כחמיס פו'
 ר"ל חכמים תקנו שלם יבערך
 לשלם אלא' ויהו פטור בשבועה
 שלם פטעה נס' נרדף לשלם
 לפי' שפשיעה וכן הוא גמרא
 ולא הוכר' הרמב"ם והטור
 והח"מ' לכתבו כזה כיון דכתבו
 דעשאו כמיתה וזכור' מהיוב' חתי' למד שצנדי שכירתן :

וכן הנמשך למכור ודוק: (ג) אכל רוב המפטרסין חולקין בו ולפי עליו הכיף והתבטח וה' המ' והמכל' מירדו שגברו לרוקף באשר וימי ויא' לענין הדין לא פליגי המפטרסין ואפי' אם מ'ל' להרא' סוף הכיף והמכל' מ'ל' הכיף והמכל' מ'ל' הדין והדלות

הנה גם זק"ל הרמ"ב והרשב"ה (ג) אכל רוב המפטרסין חולקין והכוונה להו' כפי' שאם אכל בשר הימים המלא' ולא נשבר בו'ו' האוק"ל בא' למודעו באשר הימים כריך ליתן לו חרבע' יב' ואינו נפטר אם רובו ליתן לו חכות אחר של יין חבל אם בא למודעו בו'ו' האוק"ל וכו' להקדו' לו חכות אחר של יין וכו' חילוקין לו יין חבל למכור נאוק ין אכלו לו יין חקר הרב הוא חבלו באשר וימו' וכו' כריך ליתן לו דמי הדין (שו"ב בס' ה'ל"א):

ו כ"ש כיון שכלה ומנו כלתה שמינתה ואפילו היא ערין בביתו אינו עליה אלא ש"ח: שר שומר שמופר או שטוען נאנס או נגנב וכו' סעיפים: א שומר שבר ריו' כש' ח' לענין אם כפר או מענות אחרות שביניהם כוונ' אם אמרו לו נשתמשת בחפץ וקלקלתו וכיוצא בזה נשבע היסת ונפטר ואם השומר טוען שנאנסה כ"אם במקום שערס מעינים יביא עדים ויפטר או ישרם ואם אין מצויים ישבע שהוא' כדבריו ייחללו בשבתו ו' שלא שלח בהו' ושאמ' ברוחיה ואם ב טוען נגנבה או אפילו שאומר ששעתו בה והריו' משלים משביעין אותו שאי' ברשותו: ב ד נגנבה בלא שום טויו'ן וחוזר הגנב ד' צריך לפרוע רבעל הבית והוא יעמיד הגנב בריו' ואפילו אם נשבע כבר ונפטר קורס וחוזר הגנב כיו'ן שנמצא הגנב צריך להעמידו בריו' והוא יפרע רבעל הבית: ג היו הבעלים עמו במלאכתו ה' בשעה ששמך החפץ לשמור פטור אף מפישיעה כמו שנתבאר בריו' ש"ח: ד (א) יקבל עליו ש"ש להתחייב אף באונס' או שהתנה ליפטר מנגבה ואבירה (ב) ומשכנת הכל לפי תנאו: (ו) חקר סתם על מנת אלא אלתמיב בחתימו פטור חלו' חסיפה (מדרבנן ס'ם' הזומרים): ה שומר שבר שמו' ל' שומר אחר ז נתבאר משפטו כסימן רצ"א: ו האומר לחבירו שומר לי ואשומר לך ה' (ד) (שני' דהוא הדין השליט' והאשיל'ך) (שו"ב בס' הרמ"ב)

וכן הנמשך למכור ודוק: (ג) אכל רוב המפטרסין חולקין בו ולפי עליו הכיף והתבטח וה' המ' והמכל' מירדו שגברו לרוקף באשר וימי ויא' לענין הדין לא פליגי המפטרסין ואפי' אם מ'ל' להרא' סוף הכיף והמכל' מ'ל' הכיף והמכל' מ'ל' הדין והדלות

הנה גם זק"ל הרמ"ב והרשב"ה (ג) אכל רוב המפטרסין חולקין והכוונה להו' כפי' שאם אכל בשר הימים המלא' ולא נשבר בו'ו' האוק"ל בא' למודעו באשר הימים כריך ליתן לו חרבע' יב' ואינו נפטר אם רובו ליתן לו חכות אחר של יין חבל אם בא למודעו בו'ו' האוק"ל וכו' להקדו' לו חכות אחר של יין וכו' חילוקין לו יין חבל למכור נאוק ין אכלו לו יין חקר הרב הוא חבלו באשר וימו' וכו' כריך ליתן לו דמי הדין (שו"ב בס' ה'ל"א):

וכן הנמשך למכור ודוק: (ג) אכל רוב המפטרסין חולקין בו ולפי עליו הכיף והתבטח וה' המ' והמכל' מירדו שגברו לרוקף באשר וימי ויא' לענין הדין לא פליגי המפטרסין ואפי' אם מ'ל' להרא' סוף הכיף והמכל' מ'ל' הכיף והמכל' מ'ל' הדין והדלות

הנה גם זק"ל הרמ"ב והרשב"ה (ג) אכל רוב המפטרסין חולקין והכוונה להו' כפי' שאם אכל בשר הימים המלא' ולא נשבר בו'ו' האוק"ל בא' למודעו באשר הימים כריך ליתן לו חרבע' יב' ואינו נפטר אם רובו ליתן לו חכות אחר של יין חבל אם בא למודעו בו'ו' האוק"ל וכו' להקדו' לו חכות אחר של יין וכו' חילוקין לו יין חבל למכור נאוק ין אכלו לו יין חקר הרב הוא חבלו באשר וימו' וכו' כריך ליתן לו דמי הדין (שו"ב בס' ה'ל"א):